

Arrest

nr. 250 107 van 26 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 8 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. MICHOLT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en geboren en getogen te zijn op 1 januari 1984 te Al Fao in de provincie Ghedaref. U bent moslim en u behoort tot de stam van de Birgid. Uw ouders wonen in El Bewadra, een dorp nabij Al Fao. U heeft 5 zussen, 4 broers en 1 broer die reeds is overleden en die u nooit heeft gekend. Allen wonen ze in de regio rond Al Fao. In 2007 bent u een eerste keer wettelijk gehuwd met D.S.A.F. waarmee u 2 dochters en 3 zonen kreeg. U bent religieus gescheiden van haar eind 2016. U huwde een tweede keer wettelijk met H.A.M. op 10 januari 2014 en heeft met haar 2 zonen. U heeft verschillende vrije beroepen uitgeoefend onder andere in de landbouw- en bouwsector en als chauffeur. U heeft een diploma van het secundair onderwijs behaald.

Op een bepaald moment kwam E.A.H., een voormalig afgevaardigde van de mahaliyat Al Fao en lid van de UMMA-partij, naar de regio en werd u sympathisant van hem. U drukte uw steun uit door aanwezig te zijn op vergaderingen. Zelf bent u evenwel geen lid van of heeft u banden met een politieke partij. Op een dag in juli of augustus 2014 werd u aangesproken door verschillende mensen uit uw omgeving waaronder Ha., Ab., Abd. en Mo. over uw aanwezigheid bij vergaderingen en activiteiten van deze persoon. Deze personen zijn lid van de National Congress Party (NCP). U werd door Ha. en Ab. persoonlijk en rechtstreeks bedreigd bij uw thuis. Ook werd u onrechtstreeks lastig gevallen door agenten en rechters. Op 26 april 2016 ging u naar Khartoem om uw vrouw te bezoeken in het ziekenhuis. U kwam eerder toevallig in een manifestatie terecht en werd bij een bushalte gearresteerd en weggevoerd. U werd voor een maand opgesloten waarbij u werd geslagen en gefolterd. Tijdens uw detentie werd u beschuldigd opvattingen tegen het regime te hebben en van het organiseren van de betoging waar u werd gearresteerd. Voorts werd u ondervraagd over uw afkomst en uw stam waarbij u ook werd beledigd. Er werd u ook gevraagd waarom u geen lid wou worden van de NCP. Na 1 maand zag u de kans om te ontsnappen uit het ziekenhuis en ging u naar Omdurman waar u ongeveer 3 à 4 dagen heeft verbleven. Van daar trok u naar Libië waar u ongeveer 2 jaar heeft verbleven op verschillende plaatsen. Op 28 mei 2018 kwam u aan te Italië. Via Frankrijk kwam u in België aan op 1 juli 2018. U vroeg hier om internationale bescherming op 6 augustus 2018. Ter staving van uw vraag om internationale bescherming diende u een kopie van uw identiteitskaart en de geboorteaktes van uw kinderen in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U verklaarde te behoren tot de etnie Birgid, een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur.

Wat betreft personen die tot een niet Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie **COI Focus "Soedan: Darfuri in Khartoem dd. 10 april 2018"**) blijkt dat, hoewel niet-Arabische Darfuri nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat louter de etnische origine van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoonde dat Darfuri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.

Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfuri studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U, die sinds uw geboorte in 1984 tot aan uw vertrek uit Soedan in 2016 bovendien met als uitzondering wisselende woonplaatsen tussen 2014 en 2016 stevast in Al Fao heeft gewoond waar u uw studies heeft volbracht, waar u steeds verschillende beroepen heeft uitgeoefend, waar uw ouders nog steeds wonen, waar uw broers en zusters nog steeds in de streek wonen en waar

de kinderen van uw eerste vrouw werden geboren, moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen.

Er dient na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat, dit om onderstaande redenen.

U haalt tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u niet naar uw land van herkomst kan terugkeren omwille van uw vrees in de gevangenis te belanden of vermoord te worden door de regering (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 22). Hierbij kunnen echter volgende pertinente opmerkingen gemaakt worden.

Er dient ten eerste opgemerkt te worden dat u over weinig tot geen politieke kennis beschikt over de UMMA-partij, haar leden of organisatie en u een apolitek profiel bezit.

Wanneer u bevraagd werd naar uw politiek profiel verklaarde u dat u geen politiek activist was, dat u wel uw steun uitsprak voor meneer E.A.H. omwille van de goede projecten die hij naar uw regio bracht, dat uw steun zich beperkte door op hem te stemmen tijdens de verkiezingen (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 13), dat u uw loyaliteit toonde door aanwezig te zijn, dat u daar vaak naartoe ging en dat deze activiteiten eindigden na de verkiezingen (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 14). Toen u bevraagd werd naar uw **politieke kennis** over de elementen die u reeds had aangehaald, verklaarde u dat E.A.H. de afgevaardigde was van uw mahaliyat Al Fao, dat u niet weet wat hij nu doet of waar hij verblijft, dat u via anderen heeft gehoord dat hij lid is van de UMMA-partij, dat u zelf geen lid bent, dat u eigenlijk niets weet over de partij, dat u geen banden heeft met deze of enige andere politieke partij in Soedan (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 14 en 15) en dat u het nieuws rond deze partij niet meer volgt (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 16). **Er kan redelijkerwijze gesteld worden dat u met uitzondering van een kortstondige interesse in een politiek kandidaat voor de verkiezingen uit uw regio geen verdere politieke interesse heeft getoond noch enige politieke activiteiten heeft ontplooid [U verklaarde nooit deel te hebben genomen aan een betoging (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 16)], u over weinig tot geen kennis over de UMMA-partij beschikt of daar pogingen tot onderneemt en u geen enkele rol heeft opgenomen in deze partij wat uw apolitek profiel bevestigt.**

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat u uw beweerde bedreigingen door leden van de NCP niet aannemelijk heeft weten te maken.

Wanneer u bevraagd werd over de beweerde bedreigingen waarvan u slachtoffer werd, verklaarde u bij de dienst voor vreemdelingenzaken (DVZ) dat twee burens van u, Ab. en Ha., u zeiden dat u een verrader was van de regering omdat u de UMMA-partij steunde en dat ze u een lesje zouden leren (vragenlijst DVZ punt 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de bedreigingen plaatsvonden in juli of augustus van 2014 en dat bovengenoemde personen leden zijn van het NCP, naar uw huis kwamen, met u mee naar buiten gingen, u verbaal bedreigden (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 18) en u zeiden dat u wel zou zien wat ze met u zouden doen (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 16). Bevraagd naar deze personen en welke posities ze innamen binnen de NCP kon u van beiden hun volledige naam niet vermelden en kon u slechts aangeven dat Ab. verantwoordelijk is voor de volksdefensie-organisatie binnen de NCP (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 22). Peilend naar het aantal en de frequentie van bedreigingen, verklaarde u dat u een keer rechtstreeks door hen werd bedreigd, dat u daarna hoorde van anderen dat u leven in gevaar was indien u de NCP niet zou steunen en dat de laatste keer dat u door hen lastig gevallen werd, plaatsvond tijdens uw arrestatie bij de betoging te Khartoem (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 18). **Deze verklaringen zijn bijzonder vaag, weinig concreet en weten niet te overtuigen.** U verklaarde immers dat deze mannen leden zijn van de NCP, maar u kan verder weinig zeggen over hun positie in die partij noch hun volledige naam meegeven wat toch enigszins verrassend is gezien u zelf aangaf dat het burens van u betrof. Voorts geeft u aan dat ze u bedreigden omwille van uw steun aan de UMMA-partij wat gezien uw politieke profiel dat hierboven reeds is aangehaald niet weet te overtuigen gezien u geen enkele politieke rol heeft opgenomen in die partij en u er zoals vele anderen slechts op heeft gestemd wat geen verklaring biedt waarom ze u specifiek zouden viseren. Ten slotte staat uw verklaring dat u slechts eenmalig bent bedreigd in een periode van twee maanden, dat u daarna via anderen moest horen dat uw leven in gevaar is en waarna u geen enkele andere rechtstreekse bedreiging meer door hen heeft

ondervonden in schril contrast met uw beweerde vrees om gevangen genomen of gedood te worden door de regering en weet dus niet te overtuigen.

Ten derde dient opgemerkt dat u uw arrestatie, opsluiting en de gewelddaden tegen u tijdens uw detentie niet geloofwaardig heeft kunnen maken.

Gevraagd naar het verband tussen de personen die u bedreigden in El Fao en uw arrestatie te Khartoem verklaarde u enigszins verrassend dat u geen student was terwijl het een betoging van universiteitsstudenten betrof en u daardoor zou moeten vrijgekomen zijn (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 19) wat **geenszins een geloofwaardige reden is om de betrokkenheid van bovengenoemde personen een kleine twee jaar na uw eerste beweerde bedreigingen te verklaren en weet dus niet te overtuigen. U slaagt er met andere woorden hoegenaamd niet in uw beweerde arrestatie in Khartoem te linken aan de bedreigingen die u twee jaar eerder in El Fao zou hebben ontvangen.** Zoals hierboven reeds aangehaald is het ook bijzonder vreemd te noemen dat u in de periode tussen 2014 en 2016 geen problemen zou hebben gekend omwille van uw vermeende politieke voorkeur.

Bevraagd of er tijdens uw detentie naar uw afkomst werd gevraagd, verklaarde u dat u daarover werd ondervraagd en dat u werd geslagen en beledigd dat uw etnie slaven zijn (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 21). Gezien u in voorgaande procedure bij DVZ nooit gewag heeft gemaakt van uw etnische afkomst als vervolgingsgrond en dat u dat voorafgaand aan de vraag tijdens het persoonlijk onderhoud ook niet eerder heeft vermeld, **lijkt het er op dat u uw antwoorden gedeeltelijk aanpast aan de vragen die gesteld worden wat de geloofwaardigheid van uw beweerde detentie niet ten goede komt.** Er werd u immers gevraagd of u ooit voordien reeds problemen heeft gekend omwille van uw etnische afkomst waarop u verklaarde dat u daar persoonlijk geen problemen door heeft ondervonden (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 21).

Toen u ten slotte bevraagd werd hoe u bent vrijgekomen verklaarde u **weinig concreet en vaagweg** dat u ontsnapt bent uit het ziekenhuis (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 21) **waarbij u geen enkele duidelijkheid schept** over onder andere de omstandigheden die tot uw hospitalisatie hebben geleid, welk ziekenhuis het betreft, welke behandeling u heeft ondergaan en hoe u specifiek ontsnapt bent uit het ziekenhuis. Peilend naar de verdere gevolgen van uw ontsnapping verklaarde u dat ze u zeker zochten, maar **kon u geen specifiek elementen aanbrengen** die daar op zou wijzen behalve dat ze uw vrouw tweemaal hebben ondervraagd in 2019 (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 21). Wanneer u er op attent werd gemaakt dat die ondervragingen drie jaar na de beweerde feiten zijn gebeurd en gevraagd werd wat de aanleiding zou kunnen zijn, verklaarde u opnieuw vaagweg dat u dat niet weet en dat alles wat er gebeurt met uw familie in Soedan met uw situatie te maken heeft zonder dat u dat met concrete voorbeelden weet aan te tonen. **U heeft uw beweerde ontsnapping zodoende niet aannemelijk kunnen maken.** Terzijde kan nog worden opgemerkt dat het **vreemd** is dat u verklaart de weg te zijn verloren onderweg naar het ziekenhuis waar u uw vrouw ging bezoeken waarna u mensen om hulp verzocht en u zo per ongeluk in de manifestatie bent terechtgekomen die leidde tot uw arrestatie en opsluiting (vragenlijst DVZ punt 3.5). Peilend naar u persoonlijk profiel verklaarde u dat u sinds 2014 vaak aanwezig was te Khartoem, dat u afwisselend woonde in Karthoem en in El Bewadra (Al Fao) en dat u in Khartoem steeds in het huis van de familie van uw vrouw verbleef (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 7). Op basis van deze verklaringen kan redelijkerwijze gesteld worden dat u toch enige kennis van de stad en van de reisroutes naar Al Fao zou moeten hebben gehad wat uw verklaring dat u de weg kwijt was ondermijnt.

Zowel rekening houdend met het niet overtuigende verband tussen uw eerdere beweerde bedreigingen en uw arrestatie, als rekening houdend met uw vage, weinig concrete verklaringen en eigenaardigheden en rekening houdend met de vaststelling dat u uw antwoorden lijkt aan te passen aan de gestelde vragen dient geconcludeerd te worden dat u uw beweerde arrestatie, opsluiting en gewelddaden tegenover u te Khartoem niet geloofwaardig heeft kunnen maken.

Ten vierde dient opgemerkt te worden dat u uw actuele vrees om gedood te worden door de regering niet geloofwaardig heeft gemaakt.

Sinds uw vertrek uit Soedan op 5 juni 2016 heeft het land ingrijpende politieke veranderingen doorgemaakt. Op 11 april 2019 pleegde het leger onder leiding van Ahmed Awad Ibn Auf een staatsgreep waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir en kondigt de vorming van een Transitional Military Council (TMC) aan.

Op 4 augustus 2019 raken de TMC en de AFC (Alliance of freedom and change) het eens over een grondwettelijke verklaring die de weg uitstippelt naar een burgerlijk bestuur. Op dinsdag 20 augustus 2019 wordt de soevereine raad gevormd. Uren nadat de leden van de soevereine raad zijn ingezworen, legt ook de nieuwe eerste minister Abdalla Hamdok de eed af (COI Focus Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019 pagina 5-9). Deze nam het initiatief om de NCP te ontmantelen ([https:// www.dabangasudan.org/en/all-news/article/sudan-dissolves-national-congress-party-repeals-public-order-bill](https://www.dabangasudan.org/en/all-news/article/sudan-dissolves-national-congress-party-repeals-public-order-bill)).

Peilend naar uw vrees indien u zou moeten terugkeren naar uw land van herkomst verklaarde u vaagweg dat u er zeker van bent dat u meer problemen zal krijgen dan vroeger **waarbij u deze stelling geenszins staft met concrete elementen**. Geconfronteerd met de stelling dat de UMMA-partij waarvan u een kandidaat destijds steunde deel uitmaakt van de huidige regering en dat de NCP die u vreest niet langer aan de macht is, antwoordt u enigszins verrassend dat de NCP sterker en gevaarlijker is geworden en samenwerkt met het huidige regime (notities persoonlijk onderhoud p 22). **Deze stelling werd hierboven reeds ontkracht en komt de geloofwaardigheid van uw actuele vrees voor de regering niet ten goede**. U verklaarde dat u vreest gedood te zullen worden door de regering (vragenlijst DVZ punt 3.4). Gevraagd welke regering of regime u precies bedoelt, verklaarde u zowel het vorige als het huidige regime te vrezen hoewel u niet weet of de mensen waar u problemen mee heeft gehad in de huidige regering zitten en of u met het huidige regime problemen zou kunnen krijgen (notities persoonlijk onderhoud p 19). **Het loutere gegeven dat u zelf niet op de hoogte bent van de samenstelling van de huidige regering en u zelf niet weet of u problemen zou kunnen krijgen met de huidige regering tast de geloofwaardigheid van uw actuele vrees tegenover deze regering ernstig aan**.

Bovenstaande elementen leiden er toe dat aan uw actuele vrees om gedood te worden door de regering indien u zou moeten terugkeren naar uw land van herkomst geen geloof kan worden gehecht.

U diende volgende documenten ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming in.

U diende de geboorteaktes van uw kinderen in. Verder diende u ook een kopie van uw identiteitskaart in. Er dient opgemerkt dat er niet getwijfeld wordt aan uw Soedanese nationaliteit noch aan uw gezinssamenstelling. Het louter indienen van deze documenten weet de geloofwaardigheid van uw reeds ongelooftwaardig bevonden relaas niet te herstellen.

Rekening houden met bovenstaande elementen namelijk uw apolitiek profiel, de niet geloofwaardige beweerde bedreigingen door leden van de NCP, de niet geloofwaardige beweerde arrestatie, opsluiting en gewelddaden te Khartoem en de recente politieke veranderingen die Soedan heeft ondergaan sinds 2019 dient vastgesteld te worden dat u bijgevolg uw actuele vrees om gedood te worden door de regering niet geloofwaardig heeft kunnen maken.

Tot slot haalt uw advocaat zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als in een schrijven aan het CGVS, dd. 9 juli 2020, aan dat u ook niet kan terugkeren naar Soedan omwille van het corona virus omdat uw veiligheid in deze omstandigheden niet gegarandeerd kan worden. Het CGVS merkt op dat deze vrees niet gelinkt kan worden aan één van de criteria van de Geneefse Conventie. Evenmin valt deze door uw advocaat aangehaalde vrees onder de definitie van subsidiaire bescherming. De pandemie gelieerd aan het COVID19 virus komt immers niet voort uit één van de actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1ste, van de wet van 15 december 1980, en wordt evenmin veroorzaakt door één van hen, waardoor één van de essentiële criteria die kunnen leiden tot de toekenning van subsidiaire bescherming niet vervuld zijn, met name de identificatie van een actor. die aan de oorzaak van het eventuele risico op ernstige schade zou liggen. Het risico voor verzoeker, in geval van terugkeer naar Soedan, ten gevolge van deze pandemie, om een onmenselijke behandeling te ondergaan valt bijgevolg niet onder toepassing van artikel 48/4, S 2, b, van dezelfde wet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus “Soedan: Risico bij terugkeer van 6 februari 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade.

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat afkomstig uit Darfoer zijn de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt en dat studenten, in het bijzonder Darfuri, als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfoer een ernstig risico op mensenrechtenscheidingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan.

In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat u niet afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan, aangezien U verklaarde te wonen in El Bewadra, Al Fao, Ghedaref.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel aan: “Schending van artikel 1A van de Conventie van Genève (1951); Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van artikel 3 EVRM; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”.

Hij stelt: “Omwille van de huidige corona-pandemie is het voor verzoeker op heden onmogelijk om terug te keren naar Soedan. Niet alleen zijn de grenzen gesloten, ook onvoldoende gezondheidszorg en overbevolking in de regio maken het onmogelijk om de nodige veiligheidsmaatregelen te nemen. Een terugkeer van verzoeker zou hem blootstellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling.”. Hij citeert uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken 3 tot en met 7 aangaande de coronapandemie in Soedan.

2.2. In een tweede middel voert verzoeker aan: “Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”.

Hij vat samen: “Verzoeker werd in Soedan vervolgd door de regering. Gelet op deze problemen heeft verzoeker recht op een erkenning als vluchteling.”.

Verzoeker klaagt aan “dat verweerster voor een dergelijk belangrijk punt verwijst naar een rapport van bijna 2,5 jaar oud!”. Verzoeker wijst op de bijgevoegde stukken 8 en 9 over de risico's voor (terugkerende) niet-Arabische Darfuri waaruit volgens hem “blijkt dat personen van niet-Arabische etnie uit Darfur weldegelijk worden lastiggevallen en gediscrimineerd”.

Hij stelt verder dat er onvoldoende rekening werd gehouden “met hetgeen verzoeker in Soedan meemaakte”, terwijl “het wetenschappelijk [vaststaat] dat traumatische gebeurtenissen een impact hebben op hoe verzoekers om internationale bescherming hun vluchtrelaas vertellen”, waarbij hij verwijst naar bijgevoegd stuk 17 over trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielprocedure.

Verzoeker geeft toe dat hij de twee personen die hem bedreigden “niet goed” kende, maar stelt dat hij wel met zekerheid wist dat ze lid zijn van de NCP. Hij benadrukt dat het incident waarbij hij gearresteerd werd “een grote impact” op hem had. Hij citeert uit stuk 18 (“Sudan uprising: Popular struggles, elite compromises, and revolution betrayed” van 5 juni 2020) en meent dat “hoewel de UMMA-partij

momenteel deel uitmaakt van de regering, neemt dit niet weg dat de NCP nog steeds zeer veel macht heeft in het land”.

2.3. In een derde middel voert hij aan: *“Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Hij stelt: *“Verzoeker heeft minstens recht op subsidiaire bescherming aangezien hij bij terugkeer naar Soedan een reëel risico loopt op ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet”*. Hiervoor citeert hij uit de stukken 10 tot en met 16 betreffende de veiligheidssituatie in Soedan, toegevoegd aan het verzoekschrift.

2.4. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de stukken 3 tot en met 7 aangaande de coronapandemie in Soedan, de stukken 8 en 9 over de risico's voor (terugkerende) niet-Arabische Darfuri, de stukken 10 tot en met 16 betreffende de veiligheidssituatie in Soedan, stuk 17 over trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielprocedure en stuk 18 met als titel *“Sudan uprising: Popular struggles, elite compromises, and revolution betrayed”* van 5 juni 2020.

2.5. Bij aanvullende nota van 3 februari 2021 voegt verzoeker stukken 19 tot en met 25:

“19. UN News, UN independent experts call for ‘justice, accountability and reparation to victims’ in Sudan, 1 februari 2021”,

20. Aljazeera, Ethiopia warns Sudan over military build-up amid border tensions, 12 januari 2021,

21. Aljazeera, Rising tension as Ethiopia and Sudan deadlocked on border dispute, 1 februari 2021,

22. Human Rights Watch, Sudanese school closed by pandemic, kept closed by armed forces, 29 juli 2020,

23. Reuters, Sudan’s PM calls military involvement in private sector unacceptable’, 14 december 2020,

24. Aljazeera, Sudanese protesters demand ‘justice’ two years after uprising, 19 december 2020

25. United Nations Security Council, Situation in Sudan and the activities of the United Nations Integrated Transition Assistance Mission in the Sudan, 1 december 2020”.

Verzoeker wijst op de verslechterde situatie in Soedan en de toegenomen spanning tussen Soedan en Ethiopië.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle

elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Vooreerst benadrukt de Raad dat verzoeker verklaart te behoren tot de stam Birgid (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 8), een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur.

Uit de informatie in het administratief dossier (de COI Focus Soedan: *Darfuri in Khartoem* van 10 april 2018) blijkt dat niet-Arabische Darfuri nauwellettender in de gaten kunnen worden gehouden door de Soedanese autoriteiten en dat het mogelijk is dat Darfuri-studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. De meeste bronnen zijn er volgens deze informatie echter van overtuigd dat iemands etnische origine op zich geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastiggevallen te worden, doch dat politieke activiteiten de voornaamste aanleiding is voor vervolging. Zo besluit ook de Deens-Britse *fact finding* missie in een rapport van 2016 dat er geen specifieke informatie is die aantoonde dat Darfuri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.

In het verzoekschrift klaagt verzoeker aan *"dat verweerster voor een dergelijk belangrijk punt verwijst naar een rapport van bijna 2,5 jaar oud!"* terwijl uit de bijgevoegde stukken 8 en 9 volgens hem blijkt dat personen van niet-Arabische etnie uit Darfur weldegelijk worden lastiggevallen en gediscrimineerd. De Raad stelt echter vast dat stuk 8 (*"Country Policy and Information Note: Sudan: Non-Arab Darfuris"*) weliswaar dateert van november 2019, maar dat het hierin opgenomen inhoudelijk besluit louter gebaseerd is op een uitspraak van het Britse Upper Tribunal van 18 december 2009 en dat de Upper Tribunal in 2019 van oordeel was dat dit besluit niet herbekeken moest worden omdat de (veiligheids)situatie in Soedan *"volatile"* en de toekomst *"unpredictable"* is, en dit ondanks de aanwezigheid van *"a considerable body of evidence about the situation of non-Arab Darfuris in Sudan generally and in Khartoum in particular (where the Home Office contended that there was not a general risk of persecution for non-Arab Darfuris but each case needed to be considered on its facts)"*. Wat stuk 9 (*"Risk to non-Arab Darfuris on Return to Sudan"*) betreft, werd dit het laatst geüpdatet in juli 2018 en gaat het over het gedwongen repatriëren van niet-Arabische Darfuri.

Dat verzoeker in werkelijkheid geen problemen kende louter omwille van zijn etnie blijkt nog uit zijn eigen verklaringen waar hij uitdrukkelijk aangaf dat hij persoonlijk nooit problemen had gehad omwille van zijn stam (notities, p. 21) en uit het feit dat hij dit ook nooit als vervolgingsgrond of vluchtmotief aanhaalde.

Bijgevolg is het loutere feit te behoren tot een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen en blijft een individuele beoordeling van verzoekers relaas noodzakelijk.

6. De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat zijn politiek "*profiel*" dermate beperkt is dat hij bezwaarlijk kan menen dat de Soedaneese autoriteiten hem hiervoor (nog steeds) zouden viseren, alsook dat zijn verklaringen over de bedreigingen, arrestatie en ontsnapping te vaag en oppervlakkig zijn om te kunnen overtuigen.

Waar wordt aangevoerd dat er onvoldoende rekening werd gehouden met verzoekers geestesgesteldheid en waarbij hij verwijst naar bijgevoegd stuk 17 over trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielprocedure, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker geen (medisch) attest neerlegt waaruit zou blijken dat hij getraumatiseerd is.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 augustus 2020, p. 89).

Uit niets blijkt voorts dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure, noch dat de door hem voorgehouden trauma's van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn mentale toestand hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

7. De Raad treedt verweerder ook bij waar die in de bestreden beslissing stelt dat verzoekers vrees hoe dan ook niet actueel is, gelet op de gewijzigde politieke situatie in Soedan ("*COI Focus Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup*" van 11 april 2019) waardoor de UMMA-partij waarvan hij een kandidaat destijds steunde nu deel uitmaakt van de regering en de NCP die hij vreesde niet langer aan de macht is.

Tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde verzoeker dat de NCP sterker en gevaarlijker is geworden en samenwerkt met het huidige regime (notities persoonlijk onderhoud p 22) en in het verzoekschrift wordt onder verwijzing naar stuk 18 aangebracht dat "*hoewel de UMMA-partij momenteel deel uitmaakt van de regering, neemt dit niet weg dat de NCP nog steeds zeer veel macht heeft in het land*". Verzoeker kan echter bezwaarlijk volhouden dat zijn (ongeloofwaardig geachte) situatie problematisch is gebleven nu de partij waarvan hij een kandidaat steunde in de regering zit en bijgevolg de mogelijkheden tot het krijgen van nationale bescherming geheel anders liggen.

Dit geldt des te meer aangezien het verzoekschrift geen concrete elementen bevat om de navolgende motivering te ontkrachten:

"Ten tweede dient opgemerkt te worden dat u uw beweerde bedreigingen door leden van de NCP niet aannemelijk heeft weten te maken.

Wanneer u bevraagd werd over de beweerde bedreigingen waarvan u slachtoffer werd, verklaarde u bij de dienst voor vreemdelingenzaken (DVZ) dat twee burens van u, Ab. en Ha., u zeiden dat u een verrader was van de regering omdat u de UMMA-partij steunde en dat ze u een lesje zouden leren (vragenlijst DVZ punt 3.5). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de bedreigingen plaatsvonden in juli of augustus van 2014 en dat bovengenoemde personen leden zijn van het NCP, naar uw huis kwamen, met u mee naar buiten gingen, u verbaal bedreigden (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 18) en u zeiden dat u wel zou zien wat ze met u zouden doen (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 16). Bevraagd naar deze personen en welke posities ze innamen binnen de NCP kon u van beiden hun volledige naam niet vermelden en kon u slechts aangeven dat Ab. verantwoordelijk is voor de Volksdefensie-organisatie binnen de NCP (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 22). Peilend naar het aantal en de frequentie van bedreigingen, verklaarde u dat u een keer rechtstreeks door hen werd bedreigd, dat u daarna hoorde van anderen dat u leven in gevaar was indien u de NCP niet zou

steunen en dat de laatste keer dat u door hen lastig gevallen werd, plaatsvond tijdens uw arrestatie bij de betoging te Khartoem (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 18). **Deze verklaringen zijn bijzonder vaag, weinig concreet en weten niet te overtuigen.** U verklaarde immers dat deze mannen leden zijn van de NCP, maar u kan verder weinig zeggen over hun positie in die partij noch hun volledige naam meegeven wat toch enigszins verrassend is gezien u zelf aangaf dat het bureu van u betrof. Voorts geeft u aan dat ze u bedreigden omwille van uw steun aan de UMMA-partij wat gezien uw politieke profiel dat hierboven reeds is aangehaald niet weet te overtuigen gezien u geen enkele politieke rol heeft opgenomen in die partij en u er zoals vele anderen slechts op heeft gestemd wat geen verklaring biedt waarom ze u specifiek zouden viseren. Ten slotte staat uw verklaring dat u slechts eenmalig bent bedreigd in een periode van twee maanden, dat u daarna via anderen moest horen dat uw leven in gevaar is en waarna u geen enkele andere rechtstreekse bedreiging meer door hen heeft ondervonden in schril contrast met uw beweerde vrees om gevangen genomen of gedood te worden door de regering en weet dus niet te overtuigen.”

8. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat het “omwille van de huidige corona-pandemie voor verzoeker op heden onmogelijk [is] om terug te keren naar Soedan. Niet alleen zijn de grenzen gesloten, ook onvoldoende gezondheidszorg en overbevolking in de regio maken het onmogelijk om de nodige veiligheidsmaatregelen te nemen. Een terugkeer van verzoeker zou hem blootstellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling.”. Hij citeert hierbij uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken 3 tot en met 7 aangaande de coronapandemie in Soedan.

Te dezen dien te worden opgemerkt dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren uit artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is. De bestreden beslissing houdt op zich ook geen verwijderingsmaatregel in, waardoor de argumentatie over de grenzen niet dienstig is.

9. Wat betreft de risico's voor terugkerende (niet-Arabische) Darfuri naar Soedan, blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus Soedan. *Risico bij terugkeer* van 6 februari 2018) dat de meningen niet eensluidend zijn.

Wat stuk 9 (“*Risk to non-Arab Darfuris on Return to Sudan*”) over het gedwongen repatriëren van niet-Arabische Darfuri betreft, merkt de Raad op dat de auteur van dit artikel, Eric Reeves, ook werd geconsulteerd door CEDOCA bij het opstellen van de COI en dat hij toen aangaf dat “*Darfoeri met “politieke profielen” - soms op basis van verre familiebanden met rebellengroepen of deelname aan een of andere politieke activiteit, aldus Reeves – een groot risico [lopen] op arrestatie, detentie, foltering*”.

De Raad stelt verder vast dat zowel UNHCR als de International Organization for Migration (IOM) menen dat de etnie van terugkeerders geen invloed had op de ontvangst op de luchthaven in Khartoem (COI Focus Soedan. *Risico bij terugkeer* van 6 februari 2018, p. 28-29). Ook verschillende westerse ambassades en een Soedanese ngo treden dit bij (COI Focus Soedan. *Risico bij terugkeer* van 6 februari 2018, p. 28-29). Uit de COI blijkt verder dat een Soedanese professor in mensenrechtenwetgeving stelt dat niet elke terugkeerder problemen heeft, maar dat er wel risico's bestaan voor personen die een bepaalde etnische origine combineren met politieke activiteit, wat niet het geval is bij verzoeker. Ook het Zwitserse Federal Administrative Court (FAC) is van oordeel dat Darfuri “*additional distinguishing features, such as political or other affiliations*” dienden aan te brengen om hun vrees voor vervolging hard te maken. Het Britse Home Office meende in augustus 2017 dat Darfuri van niet-Arabische origine in Khartoem geen algemeen risico op vervolging of ernstige schade lopen enkel op grond van hun etnische afkomst en dat terugkeer naar Khartoem een over het algemeen aanvaardbare optie is, ook voor degenen die voorheen niet in de hoofdstad leefden. Verder zegt ook het African Centre for Justice and Peace Studies (ACJPS) geen bewijs te hebben dat personen enkel omwille van hun etnische afkomst gevisieerd worden.

De Raad volgt te dezen de voornoemde gezaghebbende bronnen en besluit dat niet genoegzaam wordt aangetoond dat verzoeker bij terugkeer naar Soedan een risico loopt op vervolging als (niet-Arabische) Darfuri.

10. De bij aanvullende nota neergelegde stukken bespreken “*clashes between the Rezigat and Falata communities in El Gereida locality*” (stuk 19), “*clashes between Arab nomads and the non-Arab ethnic Masalit in West Darfur*” (stuk 19), de macht van het Soedanese leger (stuk 22), de inmenging van het

Soedanese leger in de private sector en corruptie (stuk 23), de spanning tussen Ethiopië en Soedan in de provincie Ghedaref waarvan verzoeker afkomstig is (stukken 20-21) en de huidige situatie op humanitair en economisch vlak (stukken 24-25).

Het betreffen verwijzingen naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst. Dergelijke algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op voorgaande vaststellingen - in gebreke.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

12. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn regio van herkomst, Al Fao in de provincie Ghedaref, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De aan het verzoekschrift bijgevoegde stukken 10 tot en met 16 betreffen geweld bij protesten en tussen verschillende gemeenschappen, een economische crisis en voedseltekorten. De bij aanvullende nota neergelegde stukken bespreken "*clashes between the Rezigat and Falata communities in El Gereida locality*" (stuk 19), "*clashes between Arab nomads and the non-Arab ethnic Masalit in West Darfur*" (stuk 19), de macht van het Soedanese leger (stuk 22), de inmenging van het Soedanese leger in de private sector en corruptie (stuk 23), de spanning tussen Ethiopië en Soedan in de provincie Ghedaref die waarvan verzoeker afkomstig is (stukken 20-21) en de huidige situatie op humanitair en economisch vlak (stukken 24-25).

Deze informatie toont echter niet aan dat er in verzoekers regio een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Evenmin beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

13. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. X en X, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS